

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann

(Sprawa C-174/11) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) i ust. 2 — Świadczenie usług ściśle związanych z działaniami na rzecz pomocy społecznej i zabezpieczenia społecznego przez podmioty prawa publicznego i inne organizacje uznane za podmioty o charakterze socjalnym — Uznanie — Warunki niemające zastosowania do podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich — Granice — Zasada neutralności podatkowej)

(2013/C 9/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony

Strona skarżąca: Finanzamt Steglitz

Strona pozwana: Ines Zimmermann

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. g) i ust. 2 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie z podatku świadczenia usług związanych z działaniami na rzecz pomocy społecznej i zabezpieczenia społecznego przez podmioty prawa publicznego i inne organizacje uznane za podmioty o charakterze socjalnym — Przepisy krajowe uzależniające zwolnienie z podatku pozaszpitalnej opieki od określonych warunków, które nie mają zastosowania, jeżeli sporne świadczenia są wykonywane przez stowarzyszenia zatwierdzone przez państwo lub przez członków tych stowarzyszeń

Sentencja

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, interpretowany w świetle zasady neutralności podatkowej, stoi na przeszkodzie temu, aby zwolnienie z podatku od wartości dodanej pozaszpitalnej opieki sprawowanej przez komercyjne placówki opieki zdrowotnej było uzależnione od takiego warunku, jaki jest przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zgodnie z którym koszty związane z tą opieką powinny być pokryte w poprzednim roku kalendarzowym w co najmniej dwóch trzecich przypadków w całości lub w przeważającej części przez ustawowe instytucje ubezpieczeń społecznych lub pomocy socjalnej, jeżeli warunek ten nie

jest tego rodzaju, by zapewnić równość traktowania w ramach uznawania do celów tego przepisu charakteru socjalnego podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság) — Węgry) — Bericap Záródástechnikai bt przeciwko Plastinnova 2000 kft

(Sprawa C-180/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/48/WE — Zasady oceny dowodów w ramach sporu przed sądem krajowym rozpoznającym wniosek o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy — Uprawnienia sądu krajowego — Konwencja paryska — Porozumienie TRIPS)

(2013/C 9/19)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bericap Záródástechnikai bt

Strona pozwana: Plastinnova 2000 kft

przy udziale: Magyar Szabadalmi Hivatal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), znajdującego się w załączniku 1 C do porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), konwencji o ochronie własności przemysłowej podpisanej w Paryżu w dniu 20 marca 1883 r. oraz dyrektywy 2004/48/WE 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) — Zasady oceny dowodów w ramach sporu przed sądem krajowym rozpoznającym wniosek o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy — Uprawnienia sądu krajowego

Sentencja

W zakresie, w jakim przepisy art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, interpretowane w świetle art. 2 ust. 1 Konwencji o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r., zrewidowanej po raz ostatni w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. i zmienionej dnia 28 września 1979 r., oraz art. 41 ust. 1 i 2 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) zawartego w załączniku 1 C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marrakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. i przyjętego na mocy

decyzji Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), nie mają zastosowania do postępowania, którego dotyczy postępowanie przed sądem odsyłającym, nie można uznać tych przepisów za stojące na przeszkodzie temu, by w ramach takiego postępowania sądowego sąd:

- nie był związany żądaniem stron i innymi oświadczeniami o określonych skutkach prawnych składanymi przez strony i mógł zarządzić przeprowadzenie takich dowodów, jakie uzna za konieczne;
- nie był związany rozstrzygnięciem administracyjnym wydanym w przedmiocie wniosku o unieważnienie prawa, ani też stanem faktycznym przedstawionym w takim rozstrzygnięciu;
- nie mógł przeprowadzić ponownie dowodów, które zostały przedstawione na poparcie wcześniejszego wniosku o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brusel — Belgia) — Europese Gemeenschap przeciwko Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Sprawa C-199/11) (¹)

(Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Artykuł 282 WE i art. 335 TFUE — Żądanie odszkodowania za szkodę poniesioną przez Unię z powodu kartelu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do rzetelnego procesu — Prawo do sądu — Równość broni — Artykuł 16 rozporządzenia nr 1/2003)

(2013/C 9/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europese Gemeenschap

Strona pozwana: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Brussel — Wykładnia art. 282 WE (obecnie art. 335 TFUE) — Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Żądanie odszkodowania — Zasady dotyczące wniesienia przez instytucje takiego żądania

Sentencja

- 1) Wykładni prawa Unii należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak okoliczności sporu w postępowaniu głównym nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska reprezentowała Unię Europejską przed sądem krajowym, do którego wniesione zostało powództwo cywilne o naprawienie szkody wyrządzonej Unii wskutek porozumienia lub uzgodnionej praktyki zakazanych na mocy art. 81 WE i art. 101 TFUE i mogących mieć wpływ na niektóre zamówienia publiczne udzielone przez różne instytucje i organy Unii, bez konieczności posiadania przez Komisję pełnomocnictwa udzielonego przez inne zainteresowane instytucje lub organy.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie stoi na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska występowała w imieniu Unii Europejskiej do sądu krajowego z powództwem o naprawienie szkody poniesionej przez Unię wskutek porozumienia lub praktyki, których niezgodność z art. 81 WE lub art. 101 TFUE została stwierdzona decyzją tej instytucji.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau — Niemcy) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawy połączone C-229/11 i C-230/11) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Zmniejszenie wymiaru czasu pracy („Kurzarbeit”) — Zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia wymiaru czasu pracy — Ekwiwalent pieniężny)

(2013/C 9/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Passau

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Strona pozwana: Kaiser GmbH